

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie en Asiel, thans de minister voor
Immigratie, Integratie en Asiel,
2. (hierna: de vreemdeling),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 maart 2011 in
zaak nr. 10/230 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 17 december 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken en hem ongewenst verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 10 december 2009 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling tegen zijn ongewenstverklaring gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 maart 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de minister en de vreemdeling hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Aan het besluit van 10 december 2009 heeft de minister ten grondslag gelegd dat de vreemdeling gezien zijn werkzaamheden als officier voor de [] en gezien zijn werkzaamheden voor persoonlijk betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1954 zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag). Ten aanzien van de werkzaamheden van de vreemdeling voor [] heeft de minister verwezen naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht).

In het ambtsbericht wordt, op grond van de daarin beschreven roulatie- en bevorderingssystematiek voor (onder)officieren binnen [] geconcludeerd dat al die (onder)officieren werkzaam zijn geweest in de macabere afdelingen van de [] en persoonlijk betrokken zijn geweest bij het arresteren, ondervragen, martelen en soms executeren van verdachte personen.

In het hoger beroep van de minister

3. In de grieven klaagt de minister dat de rechtbank in de "Note on the Structure and Operation of the [] in Afghanistan 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: UNHCR) van 13 mei 2008, gezien in het licht van de brieven van 9 juli 2009 en 4 oktober 2010 van de UNHCR, ten onrechte grond heeft gevonden voor het

oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht en dat het besluit van 10 december 2009 ondeugdelijk is gemotiveerd.

3.1. In de uitspraak van 13 april 2012 in zaak nr. 201106991/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling overwogen dat geen grond is voor het oordeel dat de voornoemde stukken een concreet aanknopingspunt vormen voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht. Hieruit volgt dat de rechtbank ten onrechte heeft geconcludeerd dat de minister, door te verwijzen naar het ambtsbericht, onvoldoende heeft gemotiveerd waarom er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich als officier bij de schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag. De grieven zijn derhalve terecht voorgedragen.

In het hoger beroep van de vreemdeling

4. In de grieven 1 en 2 klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er ernstige redenen bestaan om te veronderstellen dat hij betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag vanwege zijn werkzaamheden voor

4.1. Uit hetgeen in rechtsoverweging 3.1 is overwogen, vloeit voort dat het standpunt van de minister dat de vreemdeling zich reeds vanwege zijn werkzaamheden als officier bij schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag, in stand kan blijven. De grieven 1 en 2 behoeven derhalve geen bespreking.

5. Hetgeen de vreemdeling in de grieven 3, 4 en 5 aanvoert, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan. Het hoger beroep van de vreemdeling is in zoverre kennelijk ongegrond.

Conclusie

6. Zoals in rechtsoverweging 3.1 is overwogen, zijn de grieven van de minister terecht voorgedragen. Dit leidt echter niet tot vernietiging van de uitspraak. De rechtbank is immers, zij het op grond van rechtsoverwegingen omtrent de werkzaamheden van de vreemdeling voor die door de Afdeling buiten de beoordeling zijn gelaten, tot de juiste conclusie gekomen dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er ernstige redenen bestaan om te veronderstellen dat de vreemdeling betrokken is geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F) van het Vluchtelingenverdrag. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze berust.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. R. van der Spoel en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van
mr. E.D.A.M. Zegveld, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

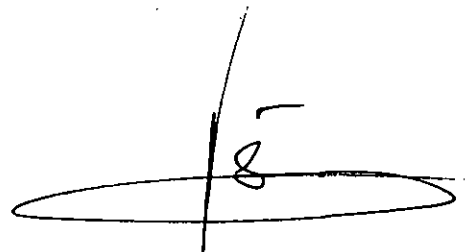
w.g. Zegveld
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2012

43-681.

Verzonden: 10 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in dark ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser